

POKOST (12) *sb m*

Oba o jasne.

sg *N* pokost (5). ◇ *G* pokostu (1). ◇ *D* pokostowi (1). ◇ *A* pokost (5).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

1. *Preparat żywiczno-olejowy służący zwłaszcza do nadawania połysku powierzchniom i do przygotowywania farb olejnych [cf Cn: PokoŃt [...] Duplex est. Naturalis: est quae gummi iuniperi [...] Factitius autem fit ex oleo nucum iuglandium, aut lini, et iuniperi pulsisculo, et aloe]; vernix BartBydg, Mącz, Cn (10) : Vernix, pocost BartBydg 168; pokoŃt z rubriką zmieszany á przyŃmażony/ czini farbę FalZioł I 139b, III 30b, 40c, V 89v; Mącz 485b BielSat N2v; Ktho chce práwie dobrą kulę ogniŃthą mieć/ przyczýn w nią BurŃztynu tákiego co pokoŃt s niego czynią/ thedy kulá Ńpory ogień podáva ná dáchu. BielSpr 73v; BielSjem 38.*

W porównaniu (1): Będzie Ńie Ńnić [drzewce] iák pokoŃt Ńwieżo ná nie dány WyprPl C2.

2. *Lubryka, glinka czerwona (2) : Ktemu [bólowi zęba] też maŃz niepoŃspolite á częŃto doŃwiadcżone lekarŃstwo/ pokoŃt vŃuŃzony/ ktori zowiemy Sandaraką FalZioł V 80; Sandaracha, Górna czerwień. Metallum est, Czerwona zwłáŃczá fárbá w górách á przikopáninách złota y Ńrebrna bywa naydowána. Vulgares autem officinae accipiunt pro eo quod vernicem vocant, PokoŃt. Mącz 367a.*

Synonimy: 2. glinka, lubryka, rubryka, sandaraka.

KO